

[Hastrup.]

der er frigjort fra den justits, som konkurrence ellers ville have været i stand til at udøve.

Til Nordisk Råds netop afsluttede session var der da også indbragt et medlemsforslag, som gik ud på, at pligten til at berigtige ikke burde fastsættes alene af radiocheferne eller radiostyrelserne, men forankres i udtrykkelige lovbestemmelser. Så længe dette forslag var til behandling i Nordisk Råd, var det naturligt ikke at komme ind på denne side af sagen, og behandlingen var ikke afsluttet, da det forslag, vi her behandler, blev fremsat. Resultatet af afstemningen i Nordisk Råd blev imidlertid det ejendommelige, at til trods for, at 31 medlemmer stemte for, medens 30 stemte imod, var forslaget alligevel bortfaldet, fordi et medlem, som var til stede i salen under afstemningen, hverken stemte for eller imod. Dette hverken at stemme for eller imod er altså i Nordisk Råd det samme som at stemme imod — man kan forestille sig, hvilke virkninger det kunne få, om den samme regel gjaldt ved afstemninger her i salen. Nu forholder det sig imidlertid således, at en afstemning i Nordisk Råd er uden forpligtelse for medlemslandene, enten et forslag er vedtaget eller forkastet. Der er derfor ikke noget i vejen for, at folketinget kan vedtage en beslutning om at fastlægge berigtigelsesregler for radio og fjernsyn i særlige lovbestemmelser, navnlig når man tager i betragtning, at den væsentligste af indvendingerne mod det forslag, der var til behandling i Nordisk Råd, netop gik ud på, at der på andre, men sammenhængende områder består uensartede retsregler i de nordiske lande; f. eks. har Sverige ikke en særlig presselov, således som det er tilfældet i Danmark.

Det logiske må vel være, at i hvert fald de lande, der har en presseansvarlighedslov, gennemfører en tilsvarende lovgivning for radio og fjernsyn. I øvrigt var det interessant at konstatere, at den tidligere mangeårige formand for radiorådet, folketingets nuværende højttærede formand, var blandt dem, som stemte for det forslag, som altså blev vedtaget, men dog var bortfaldet i Nordisk Råd.

Som denne sag er forløbet med hensyn

til ansvarsreglerne, må det konservative folkeparti — det vil jeg gerne sige — forbeholde sig senere her i tinget at fremsætte forslag om for Danmarks vedkommende at fastlægge berigtigelsesregler i særlige lovbestemmelser. Men hvad enten et sådant forslag nu vedtages eller resultatet bliver, at man nøjes med de af radiocheferne fastlagte regler, har det dog lige stor betydning at få åbnet adgang til gengivelser af radioens og fjernsynets udsendelser. Uden en sådan adgang til nøjagtigt at erkyndige sig om, hvad der er udsendt, sagt eller vist, kan berigtigelsesregler nemlig nemt blive noget i retning af en skueret, fordi der i så fald savnes den umiddelbare mulighed for at tilvejebringe dokumentation for et ønske eller et krav om berigtigelse. Det er jo ikke sådan, at enhver, der pludselig overraskes af eller stødes over et eller andet i udsendelserne, altid har en stenogramblok eller en båndoptager lige ved hånden; ingen kan desuden følge 3 programmer på den samme tid. Ofte er det af andre, man får at vide, hvad der er sagt eller sendt. Men hvem kan nøjagtigt gengive, hvad der straks sådan svæver bort i æteren? Radio- og fjernsynsudsendelserne efterlader et indtryk, men det kan ikke fastholdes i sin fuldstændige nøjagtighed på samme måde, som det er tilfældet med en avisartikel. Hvad der nedfældes på tryk, kan man jo altid læse på ny eller rekvirere og derved komme til at læse. Aviserne kan ikke løbe fra deres ansvar for den måde, hvorpå de forvalter det frie ord, men det kan radioen og fjernsynet.

Kulturministeren nævnte de retningslinjer, som gælder for radioens udlevering af gengivelser. Det er første gang, disse retningslinjer er blevet omtalt offentligt, og det havde derfor naturligvis interesse at høre dem. Jeg hørte bl. a., at der blev sagt, at hvis tredjemand følte sig krænkede, kunne vedkommende undtagelsesvis få udleveret lyd kopi af radioudsendelser. Det synes jeg altså ikke er tilstrækkeligt, hvis jeg må sige det. Jeg vil gerne nævne, at jeg i anledning af denne sag har fået en henvendelse netop fra en sådan tredjemand, som for nogen tid siden i radioen blev beskyldt for at have misbrugt penge, der var stillet til rådighed af staten. Det var en højst alvorlig beskyldning, som i øvrigt ikke blev fremsat af en